

วิทย์ชัย ศรีสุกานันท์ 2552: การปรับปรุงผลิตภาพในสายการผลิตแบบจับหัวอ่านในอุปกรณ์เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์: กรณีศึกษาโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย ปริญญา
วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจัดการวิศวกรรม ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
ประธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ศันสนีย์ สุภาภา, M.S. 146 หน้า

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาแนวทางการปรับปรุงผลิตภาพในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ โดยเน้นลดต้นทุนการผลิตด้านแรงงานเพื่อเพิ่มผลิตภาพด้านแรงงาน ควบคู่ไปกับการเพิ่มกำลังการผลิตของทั้งโรงงาน การลดต้นทุนการผลิตด้านแรงงาน จะอาศัยการเปลี่ยนเที่ยบระหว่างเทคโนโลยีการผลิตแบบใหม่ และแบบเดิม ผ่านดัชนีชี้วัดคือ จำนวนชั่วโมงแรงงาน พนักงานที่ใช้ต่องานหนึ่งพันชั่วโมง เพื่อหาระบวนการที่จะเริ่มทำการปรับปรุง และทำการศึกษา ค่าตอบแทน และปรับปรุงวิธีการทำงานใหม่ จนทำให้กำลังงานนั้นช่วยงานพนักงานที่ใช้ต่องานหนึ่งพันชั่วโมงทำงานเพิ่มเติม ต่อการเพิ่มกำลังการผลิตของทั้งโรงงาน จะอาศัยการออกแบบแผนผังสายการผลิต ให้เทคโนโลยีการผลิตแบบใหม่ สามารถใช้พื้นที่และดำเนินการอย่างสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่เดิม เพื่อเป็นการเพิ่มกำลังการผลิตของทั้งโรงงาน อีกทั้งช่วยลดต้นทุนในการลงทุน และลดเวลาที่ใช้ในการเปลี่ยนระบบการผลิตด้วยผลจากการดำเนินการทดลอง ได้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ คือ ค่าจำนวนชั่วโมงแรงงานพนักงานที่ใช้ต่องานหนึ่งพันชั่วโมงของเทคโนโลยีการผลิตแบบใหม่ สามารถลดลงจากเดิม 27 HPK มาอยู่ที่ 19 HPK ซึ่งน้อยกว่าเดิม ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ 22 HPK โดยการปรับปรุงวิธีการทำงานทำให้สามารถลดพนักงานได้ 9 คนต่อหนึ่งสายการผลิต ซึ่งการปรับปรุงวิธีการทำงานได้คำนึงถึงการแก้ปัญหาที่จุดที่เป็นคอขอดด้วย จึงทำให้กำลังการผลิตของสายการผลิตเพิ่มขึ้นจาก 206 เป็น 227 พันชั่วโมงต่อสัปดาห์ และเมื่ออาศัยการออกแบบผังโรงงานใหม่ จนสามารถทำให้ Gen III ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเดิมได้ โดยไม่ต้องทำการลงทุนเพิ่ม ทำให้กำลังการผลิตรวมของทั้งโรงงานเพิ่มขึ้นจาก 3,709 พันชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็น 4,758 พันชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนการใช้พนักงานรวมลดลงร้อยละ 9 จาก 734 คน ลงเหลือ 667 คน ในขณะที่กำลังการผลิตรวมก็เพิ่มขึ้น จึงทำให้ ผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 41

คำหลัก : สารคดีสกีดรีฟ, แบบจับหัวอ่าน, การปรับปรุงผลิตภาพ